

Z A S A D Y
EKONOMJI POLITYCZNEJ.

A

ZASADY EKONOMJI POLITYCZNEJ

CZYLI

WYKŁAD GŁÓWNYCH WIADOMOŚCI TEJ NAUKI,

PRZEZ

Józefa Garnier

Professora w Szkole Królewskiej Dróg i Mostów, Głównego
Redaktora „Dziennika Ekonomistów” i t. d.

Z DRUGIEGO WYDANIA, ZNACZNIE POWIĘKSZONEGO,

przełożył na język polski

A. S.

Que la nation soit instruite des lois générales de
l'ordre naturel qui constituent évidemment les sociétés.

Quesnay, *lle Maxime.*

Et l'on verra moins souvent l'affligeant spectacle
de ces sottises, de ces fausses opérations, si fatales
au bonheur des particuliers et à la prospérité des nations.

J. B. Say, *Disc. du Traité.*

W I L N O.

Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego.

1852.

A

Drukować pozwolono z obowiązkiem złożenia, po wydrukowaniu,
w Komitecie Cenzury prawem oznaczonej liczby exemplarzy. Wilno, 10
Kwietnia 1852 roku.

Cenzor PAWEŁ KUKOLNIK.

PRZEDMOWA. AUTORA.

*E*konomja polityczna upożytecznia prace *Statystyki*, korzysta z postrzeżeń *Historji* i *Jeografji*, przewodniczy bardziej niż inne nauki *Administracyi krajowej*, i wskazuje prawdziwe teorie *Przemysłu* i *Handlu* narodów.

Brak gruntownej znajomości tej nauki w epoce naszej, wyradza niezdolność spełnienia wielkich obowiązków społecznych, dotyczących pośrednio czy bezpośrednio tak bogactw krajowych, jak i prywatnych; stawia w niemożności pojęcia wypadków oddziaływających na dochody, jakie przynosi społeczności kapitał i praca. Pięćdziesiąt lat temu, wyrzekł tłumacz (1) Adama Smith'a: »Zastanawiając się nad wielkim wpływem, jaki wywierają nauki społeczne na Administracyę bogactw krajowych, nad przesadami, przy których obstaje uparcie ta gałąź Rządu, nad niewzruszoną pewnością, z jaką we wszystkich krajach wielka liczba ludzi Stanu wyznaje do dziś dnia błędy dawno zwalczone przez filozofję i wtrąca tém samém

(1) *Germain Garnier* w swoim krótkim zbiorze z r. 1796.

hogactwo narodowe w otchłań tyłu już doznanych nie-
szczęść,— trudno jest nie nabyć przekonania o gwałto-
wnej potrzebie uczynienia Ekonomji Politycznej, jedną z za-
sadniczych części wychowania młodzieży.”

Ucząc się, a następnie wykładając Ekonomję Poli-
tyczną, zdarzało mi się spotykać z wielu Autorami,
którzy, przez jakieś szczególne względy lub fałszywe po-
jęcia, zajmowali się zbyt wyłącznie pewnemi ideami i do
nich nakręcali całą naukę. Starałem się uniknąć tej cięż-
kiej wady i przedstawić czytelnikom wykład zasad ogólnie
przyjętych; chciałem napisać (jeśli tak rzec można) gram-
matykę tej nauki, opierając się na powadze lepszych au-
torów, zgadzających się ze mną częściej, aniżeli tego spo-
dziewać się mogą PP. krytycy, co nie pojawiający ich dosta-
tecznie, zbyt dorywczo osądzili.

Starałem się, w miarę możliwości, ażeby ten zbiorek
odznaczał się wyborowemi definicyami, systematycznym
układem przedmiotów, wykładem przyjętych przypuszczeń
i zagadnień jeszcze nierozwiązanych, jasnością i sprawie-
dliwością dowodzeń, sumiennością faktów i cyfr; naosta-
tek, położyłem sobie za правило nie wychodzić z granic
ściśłości naukowej.

Mając to przekonanie, że porządny wykład stanowi
istotną część każdej nauki, starałem się, o ile mogłem,
przechodzić zawsze od przedmiotów znanych do niezna-
nych, od wiadomości prostych do bardziej skomplikowa-
nych. Ta metoda, najkorzystniejsza wprowadzie dla nau-
czania, połączona jest z mnóstwem trudności, mianowicie
w Ekonomji Politycznej, gdzie nieraz dowiedzenie jednej
prawdy związane jest z całym szeregiem innych wiadomo-
ści, i śmiało rzec mogę, że ta część pracy wymagała
najwięcej starań.